Del discurs d'Antoni Nicolau en el 2on Concurs "Festa de la Música Catalana" 19 Març 1917

"Es grans chors formats per professionals en les millors condicions, únicament fan sentir els matius de ritme i d'intensitat que es poden comunicar purificament a la partitura: es chants bi són inconscients, com és propi d'un edifici, del conjunt de l'obra: del sentiment que l'ha inspirada, la impressió que en resulta impossible sempre, però rarament emocionant, gran comoció d'emoció és com la que desperta l'obra arquitectònica purament objectiva, filla únicament de la inspiració que l'ha creada, mai de la vibració sentimental del medi ambient. Ens apropiem d'aficionats vasques al escalf d'un ideal tenen un poder sentimental propens a pobreciós i la forma i l'espontaneitat d'aquest fons en tan difícil condicions; es cosa demostrada amb

amb la limbanió i proporció musical: o la disciplina
indispensable a la tècnica i a la dinàmica d'aquest
el sentiment, o el sentiment desequilibra el
conjunt. L'Orfeó obté aquest equilibri d'una manera
perfecta. El pensament que el repertori de nuvoamic
artística i pedagògica abdica sota la tempesa, habituat
alimentat a ordenar el sentiment per
la pràctica col·lectiva del cant popular, i fecundat
zat per la preparació tècnica i espiritual que
cada obra requereix, conservant l'harmonia
del conjunt pure destruint cap línia viva,
a l'unió d'en Millet i Gorbrant'ardí
l'O.C és admirat estimat de tothom.

Es admirat i estimat, perquè, junt amb les
característiques de raça i temperament, fa entrar el fons comú
d'humanitat i el sentit d'eternitat que les obres
contenen. Les obres en que brilla la qualitat inspiradora
de la inspiració, tenen un profon sentit d'eternitat /

intuïcions, inquietuts i vicissituts, les esplanes
amb l'accent de l'apòstol plè d'una noble missió
amb la fe del que fa obra de justícia i amb
la convicció del que s'sent replegat
per una força superior, s'tot esquit ad-
mirat, tot esquit estimat. Les obres esplen-
des així van de dret al cor amb raig
de llum de l'inspirat."

un sentit de cosa definida: la bellesa és per a un altre una font de repòs i de desllumenament de la nostra vida que és una cursa cap a una pregunta, la pau d'una definició. És per aquest sentit —aquell pas que és obra d'un enlairament damunt les divisions de la pàtria i d'universalització— és per aquest sentit —aquell pas que és obra de comprensió— que Josep Carner és a un temps un bon mariner del món, del vell món mediterrani i llunyà, del món objectiu i gregarià, del món elegant francès, del romàntic i formós de Goethe, del tradicional i de la cultura romàntica; per això, també, és un poeta complicat, de complicada pescadora, de complicada sensibilitat dels reptes, i com bons, calms, objectius, elegants, fruits de saviesa,

Cependant, pourtant, tout de même
"D'après les musiciens Malaisiens de
la musique classique moderne." R.S.

Article demandé d'après Décembre de 1919.